

Ὁ Καστανάς!

Εἶχε περάσει ὁ πόλεμος καί κάπου στήν Ἀθήνα
πού ἀποκαΐδια μάζευε καί πάλευε τήν πείνα,

κοντά στό ἡλιοβασίλευμα στό σώσιμο τῆς μέρας,
πού φύσαγε ἀμπόδιστος τῆς λευτεριάς ἀέρας,

τοῦ ναυτικοῦ ἓνα ἄγημα στέκονταν προσοχή,
τῆς ἔνδοξης σημαίας μας νά κάνει ὑποστολή.

Ὅλη ἡ πλατεῖα ὄρθια βλέπει τήν τελετή
στό ἱερό τό λάβαρο προσφέρει τήν τιμή.

Τόν ὕμνο μας τόν Ἐθνικό συνόδευε ἡ φωνή τους
καί ρίγη συγκινήσεως δονοῦσαν τό κορμί τους.

Ἐνας μονάχα γέροντας πού κάστανά πωλοῦσε,
δέν ἐσηκώθει ὄρθιος καί καθιστός κοιτοῦσε.

Τόν εἶδε ὁ Ἀξιωματικός κι εὐθύς πάει κοντά του,
τόν πιάνει, τόν ταρακουνᾷ, σκορπᾷ τά κάστανά του.

«Δέν ντρέπεσαι παλιάνθρωπε, Ἕλληνας εἶσαι ἐσύ;

Γιατί μωρέ δέν σέβεσαι τό ιερό πανί;»

*Έδάκρυσε ό καστανᾶς, ἄγρια ἠ ματιά του παίζει
καί πέρα ἀπό τά πόδια του πετάει τό τραπέζι.*

*Τά δύο του πόδια ἔδειξε στά γόνατα κομμένα
καί στόν αὐθάδη ναυτικό φώναξε πικραμένα:*

*«Μή μέ μαλώνεις νεαρέ, δείξε μου σεβασμό,
σ' αὐτό τό ιερό πανί τᾶδωσα καί τά δύο!*

*Τᾶδωσα καί δέ ζήτησα ἔπαινο ἀπό κανένα,
στή δύσμοιρη πατρίδα μου χάρισμα ἀπό μένα».*

*Πάγωσε ό Ἀξιωματικός στή θέα τῶν ποδιῶν του,
στό ἀντίκρουσμα δέν πίστευε τῶν ἴδιων τῶν ματιῶν του.*

*Στέκεται μπρός του προσοχή, τό χέρι του σηκώνει
καί μέ σεμνό χαιρετισμό τό σεβασμό δηλώνει.*

*Φωνάζει καί στό ἄγημα: «Όπλα παρουσιάστε!
καί μέ τίς πρέπουσες τιμές τόν **Έλληνα** δοξάστε».*

Κοντά του ἦρθαν κι ἄλλοι πολλοί, μέ δέος τόν κοιτᾶνε,
ψάλλουν τόν ὕμνο ὅλοι μαζί καί τόν χειροκροτᾶνε.

Ὁ τόπος συνταράχτηκε, δάκρυσε ἡ πλατεία,
πλημύρισε τό «εἶναι» τους τοῦ ἥρωα ἡ ἀνδρεία!

Μάνα Ἑλλάδα δέξου τα τά πόδια τά κομμένα.
Πάνω στής Πίνδου τίς κορφές τά πρόσφερε σέ σένα.

Σάν ἀγιασμένα λείψανα νά τάχεις στό ναό σου,
νά μαθητεύουν οἱ γενιές, νά προσκυνᾶ ὁ λαός σου.

Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Θ. Ζαχαράκης
Ἡγούμενος Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγάθωνος